

از منطق ارسسطو تاریخ شناسی فوین

- ۴ -

منطقی که از ارسسطو بیادگار ماند مدت بیست و پنج قرن مورد بحث داشتمدان خاور و باختر قرار گرفت و پس از مرگ ارسسطو تا ظهور دکارت فرانسوی و فرنسیس پیکن انگلیسی اگرچه بظاهر تحول و انتقالی در آن رخ نداد ولی کسانی بودند که آراء و تحقیقات خاصی در مسائل منطقی ارسسطو داشته و نام آنان در تاریخ فلسفه و منطق ثبت است و عده از آنان هم کمی از خود باقی گذارده اند بخصوص فلسفه اسلامی (که منتظر این سلسله مقالات گزارش شاهکارهای آنها است) بعثتی دقيقی در این زمینه دارند و اگر باروش انتقاد علمی آراء آنان از متون کتب استخراج گر ددمقام علمی مسلمین و عظمت فرهنگ اسلامی بهتر آشکار خواهد شد.

در حقیقت می توان گفت : فکر منظم منطقی در یونان پژوهی که گذشت آغاز شده و بوسیله ارسسطو و دیگران یک سلسله از علوم باروشه مقول بدمست نهل مختلف رسیده و کم و بیش از طرف دسته از داشتمدان مورد انتقاد میگردید تا در قرون جدید فلسفه اروپا بکلی آنرا منقلب ساختند با این معنی که برخی از شعب مانند پیاضی تکمیل گردید و پاره دیگر مانند طبیعی تغییر کامل یافت و بخصوص در جهانشناسی و هیئت‌عالی آراء قدماً بکلی ابطال شده است و در شعب علوم فلسفی هم علاوه بر تکمیل و تغییری که در آنها رخداد روش بحث و طرز فکر دگرگون گشت و این تغییر روش به تمام شعب علوم و آداب سرویت کرد و در نتیجه دنیا دیگری پیدا شده که در علم و فن و دین بهیچوجه مشابه با دنیا قدیم و قرون وسطانیست این تغییرات مرهون زحمات داشتمدان قدیم و جدید هر دو است و همه آنها در ایجاد این روش و نوع فکر دخیل هستند پس برای پیونددادن جدیدترین روش علمی بالافکار قدم ناگزیر باید از طرق علمی گذشتگان پاد کرد تاریخ تباطط افکار گذشته و آینده را بخوبی دریافت و ضمناً باهمیت علوم امروزی بی برد . در مقاله پیشین بتاریخ تحول طرق علمی بشر اشارتی شده اینکه بطور مقدمه نمونه از تحول فکر انسانی و انتهای سیر آن تامرحله تعلق منظم منطقی آورده و تاریخ منطق ارسسطو را مورد بحث قرار میدهد .

در تشخیص نحوه فکر انسان ابتدائی میان داشتمدان جامعه شناس

و کسانیکه در این موضوع بخصوص کار کرده اند اختلاف است و از مجموع اراء آنها می توان چنین نتیجه گرفت که میان فکر انسان ابتدائی و بشر متmodern امتیاز بارزی وجود دارد حتی فکر شرقی با فکر غربی هم مخالف می باشد یا یعنی اکه مشرقی بجهنمه باطن پیشتر اهمیت میدهد و سیر درونی را پیشتر میداند ولی مغربی با عالم خارج سرو کار دارد و پیشتر بهنوون و صنایع میبردازد و طرق تجربه و تحقیق را پیش میکردد و شرقی اگر روزی جدید علمی را بکار بندد با دقت فکری که دارد هیچگاه از غربی بازار نمی ماند منتها با اینکه مشرق از زمان قدیم باصول علوم و فنون و ادیان آشنا بود و حتی مغرب آن اصول را اقتباس میکردد بعلت موافع تاریخی توانست آنرا بمرحله کمال برساند پولی مغرب راه تکامل پیمود و جهان متmodern امروزی را بوجود آورد - خلاصه فرق میان فکر ابتدائی و فکر متmodern اینستکه اولی مشهودی و ذهنی است یعنی چندان امتیازی میان خود و واقع نمی بیند و حکمی که میکند ارزشی است و خود را در آن ملاک قرار میدهد چنانکه احکام اتفاقی و احساسی فکر ابتدائی هم همین طور است اما متmodern واقع را می بیند و خود را دخالت نمیدهد و بروابط امور واقعی بی همیرد و سلسله منظمی از علوم درست میکند و در امور نفسانی نیز دقیق میشود و میکوشد که مطالعه درونی وی با منطق عقل مطابق باشد . انسان ابتدائی تخيیل میکند و اوهام و خیال در محیط فکر ش حکمفرما است و علم و فن دین وی از تخيیل برخاسته میشود از اینرو فعالیت فکری او را سحر و جادو تشکیل میدهد با تداعی معانی (مشابهت و مجاورت) و تأثیر الفاظ (اذکار و اوراد) و باره از خواص طبیعت سرو کار دارد در صورتیکه در فکر سحری تجربه واستدلال منظم انسان متmodern وجود ندارد و کاملاً مبهم و آمیخته است و تابع احساس و انفعال می باشد و سحر برای بشر ابتدائی کاردین و فن هر دو را میکند و دین ابتدائی جنبه جمعی دارد و زندگی ویران نظم میدهد .

پس فکر ابتدائی برخلاف انسان متmodern جنبه دینی و اجتماعی دارد آن وضوح و روشنی تعقل منطقی فکر انسان متmodern و تحلیل کمی در آن نیست بلکه ادراکی است کیفی و تابع قواتین منطقی نمیباشد و نسبت بفکر متmodern حالت جنبه خواهد داشت پس میتواند کمال پندرد و از مراحل شهود کیفی و رموز دینی خارج گردد و فعالیت سحری را بفنون تبدیل کند و افسانه های تاریخی را که در کلیه شئون زندگی او مؤثر است بشکل تاریخ منظم و معقولی درآورد چنانکه انسان در سیر تکامل فکری خود توانست در امور خارجی تحلیل دیاضی کند دیگر طبیعت را مانند سابق پر از خدایان و قوای مرموز نبیند بالنتیجه سحر و جادو بوجهی

صحیح بقنو و صنایع مبدل شد و علوم و ادبیان از مرحله افسانه و سحر شعر بیرون آمد.

پس فکر ابتدایی اگرچه نظم منطقی ندازد و یا اینکه بکلی ضد منطق است ولی ریشه تعلق منظم و آن وجود دارد و طبق قانون تکامل بتدریج از ابهام و پراکندگی بروشی و انتظام منتقل میشود و فرد کم کم در برابر جامعه استقلال میگیرد و جنبه اجتماعی روی بجهب افرادی می نهد و شهود پتعلق مبدل میگردد مانند بیوانیها و هندیها و دیگر اقوام که تو انسنند بدست خردمندان خود افسانه ها و اسرار و رموز دینی را بشکل آراء فلسفی یا عرفانی در آورند و فکر را از پریشانی و خامی بوحدت و بختگی بر سانند (ولی بتناسب منطقه ادراکی خود) در این تحول تلطیف ذوق و حسن تعبیر و رسانی گفتار نیز کمک کرده و فکر ابتدایی با اینکه از آغاز (بشهادت حمامه های مقدس هندو کتاب اموات مصریان و زند و اوستانی ایرانیان و متون مکشوفه از فینیقیان و توڑات و کتب دینی چین و ژاپن که از قصص و اساطیر دینی ریشه گرفته اند) در مظاهر دینی مستغرق بود و جنبه انفعال داشت و برآز اسرار و رموز بود تماشی هم بطرف نظم منطقی داشته و زمینه پیدایش علوم را آماده میساخت چنانکه بتدریج بر اثر احتیاجات زندگی مقدمات پژوهشکی و جراحی و فنون ریاضی و هندسی پیداشد و رو بمراحل کاملتری گذاشت و پسر بابی بردن باین فنون یکسره تجارب مربوط به علوم اجتماعی (پژوهشکی، سیاست خانوادگی و شهری و کشوری) را بدست آورد تا اینکه مرحله بحث و تحلیل و ایضاح تماشیان گردید و فکر پسر تو انسنت در هر مقوله بتنها مطابله کند و میان مقولات پیوند دهد و از آن چیز تازه بوجود آورد. تا اینجا می توانیم بگوییم که شرق و غرب باهم راه پیمودند و تو انسنند از آن اندماج و تاریکی فکر ابتدایی بیرون آیند و نظمی بادر اکات خویش دهندو بروش و اسلوب فکر آشنا شوند ولی اقوام سامی که عبراینه ایانه اینده آنان هستند در دین و ظواهر مذهبی مستغرق ماندند و تمام شئون حیاتی خویش را بر آن تطبیق کردند و مصریان هم اگرچه با غلب علوم و فنون آشنا بودند ولی همین قدر تو انسنند که آثار مدنیت خویش را به بیوانیها تسلیم کنند و حواتر روز گار نگذاشت که مصری آزاد بماند و بکمال نهائی سیر فکری خود برسد چه از دور زمانی مورد تهاجم اقوام آرامی و ایرانی و بیوانی و رومی فرار گرفت و از فرهنگ ملل فاتح متاثر گشت و تو انسنت روش فکری و فرهنگ مخصوص خود را تعمیق و بر مرحله تکامل خود بر ساند. ایرانی هم پیشتر بکشور گشائی و اداره امور اجتماعی می برداخت؛ اگرچه آثار فرهنگ و سیع این قوم از گفتار مورخین و کتیبه های شاهان و انساد دیگر پیدا است ولی علوم مدونی از آنها در دست نیست، ملت چین را اگرچه

جامعه شناسان نسبت باقوام دیگر تواری مانند یونانی میدانند نسبت پمردم اروپا ولی منطق فکر آنها رنگ دیگری دارد ویشتر در پیرامون دین و خلق و سیاست می گردد. هندیان نیز دولتاره شناسی و ریاضی و ادبیات و فلسفه و عرفان پیشرفت عجیبی کردند و یک قسمت فرهنگ اسلامی از آنها گرفته شده و بعضی از تحمل فلسفی چنانکه یاد گردید و نیز فرقه از بوداییان بنظم منطقی هم برخوردن دولی توانستند از مجادلات دینی و فلسفی یرون روند و از جمل محنن بنطق صرف بکرایند.

پس میتوان گفت که هوش یونانی نسبت بهوش دیگر اقوام جهان اعجازی بخراج داده چه با اینکه در اصل با آنها مشابه بود و از منابع آسیانی و مصری استفاده نمود تو ایست فکر غربی را تکمیل کنده و ریاضی علمی و طب تجربی را اختراع نماید بلکه بفکر شویش نظم منطقی دهد. از ظهور اشعار هیرووس تا پیداشدن تحله های ایونی و فینیاگورسی و سو فسطائی ببرور زمان مواد منطقی در یونان فراهم آمده بود و فکر از جنبه مرموز فنون ابتدائی و ابهام تصوف و عرفان دینی (مانند تحله عرفانی ار فیوس) رهیده بمرحله بحث و تحلیل رسید و در این تحول افکار عقلاً و مقتنيین یونانی نیز دخالت داشت ولی با اینکه علوم ریاضی در یونان کمال یافته بود و تحله فینیاگورسی هم بدان اهمیت میدادند مع الوصف تعقل و فکر یونانی کینی بوده و آراء پارمنیدس و سقراط و افلاطون در گذاردن سنگ بثیان منطق کیفی و صوری ارسسطو کمک شایانی نموده است بخصوص فلسفه سقراط که فکر را بدرک کلیات و مجردات و تشکیل مقولات سوق داد و ارسسطو از مقدماتی که قدمای چیده بودند در تدوین منطق خویش استفاده برد.

پس قبل از ظهور منطق دو شرط لازم آن ایفا شده بود یکی وجود جنبش فکری دیگر توجه ذهن بازدار فکر و روش ادراک و تعلق و چنانکه گفته شد بشر هیچ وقت بی فکر نبوده ممتنها فکر تکامل می بذریفت. و پیش از ارسسطو هم خردمندان بازدار و روش فکر توجه کرده بودند و او رشته را که دنبال میشد تکمیل کرد و منطق خویش را منظم ساخت.

فکر یونانی با مساعی علمی سقراط و افلاطون و ارسسطو چهار مرحله را پیمود (۱) توجه بتحقیق معلومات عصر و وسعت دامنه علم (۲) تهذیب اخلاق و پر هیز از رذائل هوسبازی و مغلطه کاری و غرور عالم نمایی (۳) بی بردن بیزاران علم صحیح و طرق لایق برای علوم (۴) تنظیم اراء قدمما و تدوین مطالب علمی و ابطال انتظار نادرستی که بر معیطف فکری عصر مسلط بوده است. این چهار مرحله که ملازم یکدیگر بوسیله سه داشتمند نامبرده طی شده و در اولی بیوت رسیده که علم آن نیست که مدعیان سو فسطائی می گویند و جهل مرکب بجهل بسیط مبدل

گردید و در دومی فضیلت خلقی و دوستی علم مورد توجه قرار گرفت و در سومی طرق صحیح منطقی و روش علمی پکار رفت و در چهارمی بخصوص بیکوش ارسسطو پکر شته منظمی از علوم بنگارش درآمده آراء غلط قدماً انتقاد گردید از این سه تن عالم یونانی آراء سقراط بوسیله نوشه های افلاطون و گرتوфон نشر شده ولی افلاطون کتب بسیاری تألیف نمود که بزبانهای مختلف ترجمه شده و متن یونانی آنها هم بهجای رسید و مترجمین عربی نیز باره از آنها را بعربی نقل نمودند مانند جمهوری و نوامیس و طیماً تووس که حین بن اسحق ترجمه کرد متنها سبک تعلیم افلاطون و طرز نگارش او میان مسلمین رایج نشد و کتب او چندان مورد استناد قرار نگرفت اگرچه فارابی در اخلاق و سیاست و ابوریجان بیرونی در دین شناسی و ملاصدراء شیرازی در مسائل عرفانی و علم الہی از آنها استفاده شایانی برداشت و می باز سبک علمی ارسسطو بر فکر حکمای اسلام غلبه دارد.

این فیلسوف عارف باروش پاسخ و پرسش یاجدل (دیالکتیکا) بحل مسائل فلسفی پرداخت و در نوشه های خود از موضوعات گوناگون بحث نمود و ادبیانه باعباراتی شیوا ضم معاوره و مخاطبه مطالب علمی را ثابت نمود و بشق و عرفان بیشتر اهمیت داد تا بفلسفه صرف اما ارسسطو نخستین کسی است که یک دوره معارف عصر را بجز ریاضی که چند رساله بیش در آن نتوشت مدون ساخت و از جوانی تا سن کمال باطرزهای مختلف کتاب نوشت و سه فهرست برای کتب او باقی است ۱ - فهرست دبو گنوس لاتر نیوس ۲ - از نویسنده مجهولی که احتمال داده اند هسوخیوس زبانشناس (ق ۶م) ملیتوسی باشد و منبع این دوفهرست هم معلوم نیست شاید از نوشه هر میپ مشائی (ق ۳م) استفاده کرده باشند ۳ - فهرست بطلمیوس رومی که قسطی و این ای اصیبه نقل کرده اند و بگفته بطلمیوس و اندر و نیکوس رسی ارسسطو هزار کتاب نوشت ولی اگر مقالات هر تأییغی یک کتاب حساب شود باز هم عده کتب معلم اول بطور یکه از فهارس سه گانه بر می آید پیانصد و چندی میرسد و در فهرست سوم قریب نود تأییف بارسطو نسبت میدهد.

و در دو تای اولی از کتب مشهور ارسسطو عده بیش بیان نشده است از این رو علما برای صحت استناد آنها بدلاً بدل دیگری متناسب می شوند و از مقایسه کتب موجود با فهارس مذکور پیدا است که مؤلفات خطابی ارسسطو و آنچه قبیل از ریاست مدرسه لو کیون و زمان ارتباط بالاکادمی افلاطون نوشته مفقود شده است مگر قطعات پراکنده که از آنها بجا ماند از جمله دو منظومه (ستایش او دموس - سرود هرمیاس) میباشد که قطعاتی از آن باقی است و نامه هایی

هم بدبو نسبت داده اند و مخاطباتی فلسفی شبیه بمحاجرات افلاطون نیز نوشته است که از آن هم قطعاتی وجود دارد ولی بیشتر مشکوک یا منحول است و در جوانی نوشته های داشته بود مربوط بغلس (افلاطون - اپوسیس گزنو گراتس - دمکریتس - پارمینیدس - فیشاغورس) که از آنها هم قطعه های باقی ماند و کتبی هم در تلخیص و تحلیل کتب افلاطون و انتقاد مثل افلاطونی نوشته . کتابهای که امروز از اساطیر در دست هست مربوط بزمانی است که وی رئیس مدرسه شده و برای تعلیم پیروان تألیف نموده است روی هم رفته کتب معلم اول راسه قسم کردند ۱ - یادداشت های شخصی که بایستی بس از آزمایش و دقت بصورت کتاب درآید و مخصوص بیکموضع هم نبود و همانستکه در فهرست قطبی بنوان نذ کرات (ایپومنیماطا) Hypomnematische یاد شده است ۲ - کتب عمومی که با استدلال جدلی و اقاناعی در آنها اتفاق میشده که آنها را اگزوتربیکا می نامیدند و فارابی از آنها بفلسفه برانی و خارجی تعبیر میکند و میان مردم هم منتشر شده بود ۳ - کتب فلسفی که برای تدریس در مدرسه تهیه میشده است تا شنوندگان و پیروان فراگیرند و آنها دا سماعی و داخلی (ازوتربیکا) میگفته اند پس معنی سماع طبیعی ارسطو دروس طبیعی می باشد یعنی کتاب طبیعی که درسی شاگردان بوده است این دسته کتب نیمه منتشر و مهیا برای تصحیح و تکمیل بوده است و می بایستی شاگردان از آن نسخه بردارند از ارسطو قسمی از کتب نوع سوم باقی است . (اگفته) نامسطیوس ارسطو سه اختراع کرده ۱ - نوشتن کتب عمومی و خصوصی (یاخارجی و داخلی) یعنی رسائل فلسفی خطابی که ادبیانه و شیوا و آسان و روان نوشته شده است و کتب تعلیمی واستدلای دشوار که برای خصوص پیروان نوشته ۲ - تقسیم مباحث علمی به (جدلی یا منطقی - طبیعی - خلقی) ۳ - آوردن افزاییکه بیان حق و باطل جدایی اندازد که همان منطق باشد . بقیه دارد

ترجمه از عربی

گفتار حکما و بزرگان

قلم عصای سلطنت و تکاحدار نده حکومت است و لی سلاطین درین تویستگان بسیار گمیاب است . کسی که مقصود خود را بالفاظ مسجح و مقی می بوشاند مثل زنی است که بددکاری خود را در لباس هزار و آراسته خود مستور می کند . چه باید گفت به کسانیکه همیشه با قول حکماء دانشمندان استناد جسته و شاهد فرار میدهند اما خود در عمل با آن مخالفت میکنند . مردم یامور سطحی و پیروج روی میآورند ولی در مقابل معالی و حقایق افسرده و آزرده میشوند .